

פרשת אמור

Parshah Emor
3rd Reading - Jacob - Tiferet
Vayikra (Leviticus) 22:17-33

וידבר יהוה אל-משה לאמר דבר אל-אהרן
ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אליהם
איש איש מבית ישראל ומן-הגֵר בישראל אשר
יקריב קרבנו לכל-גֵדריהם ולכל-גֵדבותם
אשר-יקריבו ליהוה לעלה לרצנכם תמים זֵכר
בבקר בכשבים ובעֲזים כל אשר-בו מום לא
תקריבו כי-לא לרצוֹן יהיה לכם ואיש כי-יקריב
זבוח-שִׁלמים ליהוה לפלא-גֵדר או לגֵדבה בבקר
או בצֶאֱן תמים יהיה לרצוֹן כל-מום לא
יהיה-בו עֹורת או שִׁבור או-זרוֹץ או-יבלת או
גֵרב או ילפת לא-תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא-תתנו מהם עַל-המזבֹּח ליהוה ושֹׁר ושה
שֹׁרוע וקלוט גֵדבה תעשה אתו ולגֵדר לא
ירצה ומעֹך וכתות וזֵתוק וכרות לא תקריבו
ליהוה ובארצכם לא תעשו ומיד בן-זֵכר לא
תקריבו את-לזם אלהיכם מכל-אלה כי משִׁזזתם

בהם מום בם לא ירצו לכם וידבר
 יהוה אל־משה לאמר שׁוֹר או־כֶּשֶׁב או־עֵץ כִּי
 יוֹלֵד וְהִיא שִׁבְעַת יָמִים תִּזְזַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 וְהִלְאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן אִשָּׁה לִיהוָה וּשׁוֹר או־שֵׁה
 אֲתוּ וְאֶת־בָּנָו לֹא תִשְׁחָטוּ בַיּוֹם אֲזוּד וְכִי־תִזְבְּחוּ
 זָבֹח־תּוֹדָה לִיהוָה לְרִצְנֹכֶם תִּזְבְּחוּ בַיּוֹם הַהוּא
 יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי
 יְהוָה וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם אֲנִי
 יְהוָה וְלֹא תִזְכְּלוּ אֶת־שֵׁם קֹדֶשְׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה

Modern Letters Version

17 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 18 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
 וְאֶל־בָּנָיו וְאֵל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ
 לְכָל־נְדָרֵיהֶם וְלְכָל־נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לִיהוָה לְעֹלָה:
 19 לְרִצְנֹכֶם תָּמִים זָכָר בַּבֹּקֶר בַּכֶּשֶׁבִים וּבַעֲזִים: 20 כָּל
 אֲשֶׁר־בוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִי־לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם:
 21 וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים לִיהוָה לְפִלֵּא־נֶדֶר אוֹ
 לְנִדְבָה בַּבֹּקֶר אוֹ בַצָּאֵן תָּמִים יִהְיֶה לְרִצּוֹן כָּל־מוֹם לֹא

יְהִי־בּוֹ: 22 עֹֹרֶת אוֹ שְׁבוֹר אוֹ־חֲרוֹץ אוֹ־יִבְלֶת אוֹ גֶרֶב
 אוֹ יִלְפֶת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלָה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: 23 וְשׂוֹר וְשֶׁה שְׂרוּעַ וְקִלוֹט נִדְבָה
 תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֹדֶר לֹא יִרְצֶה: 24 וּמַעֲוֹף וְכַתּוּת וְנִתּוּק
 וְכֹרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: 25 וּמִיֵּד
 בֶּן־נֹכַר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכֹּל־אֵלָה כִּי
 מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: 26 וַיִּדְבֹר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 27 שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֵז כִּי יוֹלֵד
 וְהִיא שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה
 יִרְצֶה לְקָרְבַן אִשָּׁה לַיהוָה: 28 וְשׂוֹר אוֹ־שֶׁה אֹתוֹ
 וְאֶת־בְּנֹו לֹא תִשְׁחֲטוּ בַיּוֹם אֶחָד: 29 וְכִי־תִזְבְּחוּ
 זִבְח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְנֹכֶם תִּזְבְּחוּ: 30 בַיּוֹם הַהוּא יֹאכַל
 לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אָנִי יְהוָה: 31 וּשְׁמַרְתֶּם
 מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם אָנִי יְהוָה: 32 וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם
 קְדֹשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:
 33 הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אָנִי
 יְהוָה:

Chapter 22

17. And Hashem spoke to Moses, saying, 18. Speak to Aaron, and to his sons, and to all the people of Israel, and say to them, Whoever he is, of the house of Israel, or of the strangers in Israel, that will offer his offering for all his vows, and for all his freewill offerings, which they will offer to Hashem for a burnt offering; 19. You shall offer at your own will a male without blemish, of the oxen, of the sheep, or of the goats. 20. But whatever has a blemish, that shall you not offer; for it shall not be acceptable for you.

21. And whoever offers a sacrifice of peace offerings to Hashem to accomplish his vow, or a freewill offering in oxen or sheep, it shall be perfect to be accepted; there shall be no blemish in it. 22. Blind, or broken, or maimed, or having a growth, or scurvy, or scabbed, you shall not offer these to Hashem, nor make an offering by fire of them upon the altar to Hashem. 23. Either a bull or a lamb that has any thing superfluous or lacking in its parts, that may you offer for a freewill offering; but for a vow it shall not be accepted. 24. You shall not offer to Hashem that which is bruised, or crushed, or broken, or cut; nor shall you make any offering of it in your land. 25. Neither from a stranger's hand shall you offer the bread of your Elohim of any of these; because their corruption is in them, and blemishes are in them; they shall not be accepted for you. 26. And Hashem spoke to Moses, saying, 27. When a bull, or a sheep, or a goat, is born, then it shall be seven days with its mother; and from the eighth day on it shall be accepted for an offering made by fire to Hashem. 28. And whether it is a cow or an ewe, you shall not kill it and her young both in one day. 29. And when you will offer a sacrifice of thanksgiving to Hashem, offer it by your own will. 30. On the same day it shall be eaten up; you shall leave none of it until the next day; I am Hashem. 31. Therefore shall you keep my commandments, and do them; I am Hashem. 32. Neither shall you profane my holy name; but I will be hallowed among the people of Israel; I am Hashem who hallows you, 33. Who brought you out of the land of Egypt, to be your Elohim; I am Hashem.